

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Συγγνώμης

Ένας ακόμη μεγάλος ἄνδρας ἔφυγε ἐκ τοῦ ματαίου τούτου κόσμου. Τό ὄνομά του; Ἱερώνυμος Κοτσώνης. Τό ἀξίωμα του; Ἀρχιεπίσκοπος πρώην Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος. Αὐτός ἦταν ὁ τίτλος τοῦ ὑψηλοῦ του ἀξιώματος, τό ὁποῖον ἐπαξίως ἔφερε, ἀλλά εἶχε τήν δύναμιν καί τό σθένος διὰ λόγους ἀρχῶν νά ὑποβάλλῃ τήν παραίτησίν του καί νά ἀποχωρισθῇ τοῦ ὑψηλοῦ του ἀξιώματος. Δέν ζοῦσε οὔτε διὰ τό ἀξίωμα, ἀλλά οὔτε καί ἀπό τό ἀξίωμα. Ἐφυγε σέ ἡλικία 84 ἐτῶν χωρίς τυμπανοκρουσίες, ἐπισημότητες καί μάταιες ἐπιδείξεις. Χωρίς μουσικές, δάφνινα καί ἀνθοστόλιστα στεφάνια, ὅπως συνηθίζεται εἰς τοὺς κατέχοντας ὑψηλά ἀξιώματα. Αὐτό ἦταν μιά ἀπό τίς τελευταῖες του ἐπιθυμίες νά ἐνταφιασθῇ εἰς τό ἐρημητήριόν του τά Ὑστέρνια τῆς Τήνου, ὡς ἀπλός μοναχός, χωρίς ἰδιαίτερες τιμές. Ὁ μακαριστός Γέροντας ἐγνώριζε ἀπό τό ὕψος τοῦ ἀξιώματός του νά χαμηλώνῃ καί προσγειωνόμενος νά περιπατῇ μέ ὅλην του τήν ἀπλότητα καί τήν ταπεινότητα. Ὡς κληρικός καί θεολόγος ἀπ' ὅπου καί ἂν ἐπέρασε φιλοτίμως εἰργάσθῃ καί ἀφησε φωτεινόν παραδειγμα ἐργατικοῦ καί τιμίου ἀνθρώπου. Ὡς ἐφημέριος τοῦ Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμός» τῶν Ἀ-

θηνῶν, ὡς πρωθυερεὺς τῶν Ἀνακτόρων, ὡς καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς στέλεχος τοῦ κυπριακοῦ ἀγώνος, ὡς πρωτεργάτης τοῦ δέματος τῶν ἐπαναπατριζομένων συμμοριοπλήκτων καί τῆς ἀνεγέρσεως τῶν καταστραφέντων Ἱ. Ναῶν ἀπὸ τὴν θύελλαν τοῦ πολέμου, εἰργάσθῃ φιλοτίμως καί προώθησε τίς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας ἀποσπώντας τὸν δίκαιον ἐπαινον ὅλων τῶν ὑπευθύνων παραγόντων. Ὡς προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας προσεπάθησε νά προωθήσῃ εἰς τό ἱερατικόν καί ἀρχιερατικόν ἀξίωμα τιμίους κληρικούς καί ἄνδρας ἀδιαβλήτους. Εἰς τὴν προσπάθειάν του νά ἐκκαθαρίσῃ τὴν ἐκκλησίαν διέπραξε κάποια λάθη τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς ἐγίναν ἀφορμὴ νά προκαλέσῃ τίς ἀντιδράσεις ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὁπωσδήποτε ἐθίγοντο. Στόχος του δέν ὑπῆρξε ποτέ νά βλάψῃ τὸν ἄνθρωπον καί νά κἀνῃ κακὸ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ ἱστορικός τοῦ μέλλοντος θά κρίνῃ ἀσφαλῶς τὸν ἄνδρα καί πιστεύομεν ὅτι θά σημειώσῃ πᾶλλα θετικά στοιχεῖα εἰς τὴν ζωὴν καί τὸ ἔργον τοῦ Ἱερωνύμου Κοτσώνη.

Ἡμεῖς μίαν καί μόνον ὁψιν θέλομεν νά παρουσιάσωμεν ἀπὸ τὴν προσωπικότητα τοῦ π. Ἱερωνύμου καί αὕτη ἀναφέρεται εἰς

τό ανεξίκακον καί τήν συγχωρητικότητα τοῦ ἀνδρός. Μνημονεύομεν ἐδῶ δύο καί μόνον χαρακτηριστικά περιστατικά τὰ ὅποια φανερώνουν τό μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς του. Τό ἕνα συνδέεται μέ τόν Μητροπολίτην Φλωρίνης κ. Αὐγουστίνον, ὁ ὁποῖος ἀνέκαθεν ὑπῆρξε σκληρός ἐλεγκτής τοῦ π. Ἱερωνύμου. Καί ὅταν ὁ π. Ἱερώνυμος ἐγένετο Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεξίκακος ὢν, ἐπάλαιψε σκληρά νά τόν ἀναδείξῃ ἐπίσκοπον Φλωρίνης καί ἐξεμηδένισε ὅλες τις ἀντιδράσεις. Σέ φιλική συζήτησι ἐλεγε ὁ ἴδιος. «Γιά πολλές μου πράξεις δέν θά μπορῶ νά σηκῶσω τὰ βλέμματα νά δῶ τον δίκαιον Κριτήν. Γιά μίαν μόνον πράξιν θά μπορῶ νά βλέπω κατά πρόσωπον τόν Κύριον, διὰ τήν ἀνάδειξιν τοῦ Αὐγουστίνου εἰς ἐπίσκοπον. Γι' αὐτήν μου τήν ἐνέργεια καμρώνω».

Ἀναφερόμενοι εἰς τήν ἀνεξικακίαν τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου μνημονεύομεν ἐδῶ καί τήν περίπτωσιν τοῦ θεο-

λόγου Γυμνασιάρχου κ. Γ. Παπαζέτη, ὁ ὁποῖος μέ μίαν του μηνυτήριον ἀναφοράν, τήν ὅποιαν ὑπέβαλε εἰς τήν Ἱ. Σύνοδον τήν τελευταίαν στιγμὴν ἐματαιώσε τήν ἐκλογὴν τοῦ π. Ἱερωνύμου εἰς ἐπίσκοπον. Ὅταν ὁμοῦς ὁ π. Ἱερώνυμος ἐξελέγη καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης ὁ κ. Παπαζέτης ὡς βοηθός τῆς ἑδρας καί μέ τήν παραιτήσι στό χέρι παρουσιάζεται εἰς τόν κ. Καθηγητήν. Ὅμως ὁ π. Ἱερώνυμος τόν ἀγκάλιασε, τόν ἐφίλησε καί τοῦ εἶπε. Ὁχι, παιδί μου, δέν ὑπάρχει κανένα πρόβλημα. Ἐδῶ μαζί θά συνεργαστούμε. Θά παραμείνης ὡς καί πρότερον. Ἀγνόησε τό περιστατικόν καί τοῦ συμπεριεφέρθη κατα τρόπον θεικόν. Μνημονεύοντες τὰ δυό αὐτά περιστατικά τὰ θέτομεν ὡς μίαν ἀνθοδέσμην εἰς τόν ταφον τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἱερωνύμου, μέ τήν ὁλόθερμον εὐχὴν ὁ Κύριος νά ἀναπαύσῃ τήν ψυχὴν του ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται καί ἡ μνήμη του νά εἶναι αἰώνια.

ΛΥΧΙΑ